

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 94/2016
09.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених П.В.К. и др, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. и члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених П.В.К. и Г.К.Г., адвоката С.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К 41/15 од 28.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 697/15 од 20.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених П.В.К. и Г.К.Г., адвоката С.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К 41/15 од 28.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 697/15 од 20.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К 41/15 од 28.04.2015. године, окривљени П.В.К. и Г.К.Г. оглашени су кривим због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. у вези члана 33. КЗ за које су осуђени на казне затвора у трајању од по 131 дан у које им се урачунава време проведено у притвору од 20.12.2014. до 29.04.2015. године. Том пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала плате износ од по 2.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износе и то: окривљени П.В.К. 2.411,00 динара, а окривљени Г.К.Г. 1.400,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом на основу одредбе члана 350. став 5. у вези члана 87. КЗ од окривљених се одузима и то: од окривљеног П.В.К. ПМВ марке "... " рег. ознаке

..., један кључ за стартовање возила, саобраћајна дозвола број ... за ПМВ марке "..."
рег. ознаке ..., мобилни телефон марке "..."
са две СИМ картице, ... бугарског
оператера имеи броја ... и имеи броја ..., мобилни телефон марке "..."
без СИМ
картице имеи броја ..., једна новчаница у апоену од по 10 евра серијског броја
X36589803824, једна новчаница у апоену од 10 лева серијског броја А8880104 и три
новчанице у апоенима од по 2 лева серијског броја БЦ9566636, БМ 6282385 и
БЧ4382689, а од окривљеног Г.К.Г. мобилни телефон марке "..."
са СИМ картицом
... бугарског оператера имеи броја ... и две новчанице у апоенима од по 5 лева,
серијског броја Б31779103 и ББ2544605 у корист буџета, а такође овом пресудом
према овим окривљенима изречена је мера безбедности протеривања странаца из
земље из члана 88. КЗ у трајању од по две године од дана правноснажности
пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове
мере.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 697/15 од 20.10.2015. године,
у свајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Владичином Хану преиначена је
пресуда Основног суда у Сурдулици – Судска јединица у Владичином Хану К
41/15 од 28.04.2015. године у погледу правне оцене дела и одлуке о кривичној
санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу противправне радње окривљених за
које су првостепеном пресудом оглашени кривим правно квалификовао као
кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана
350. став 3. у вези става 2. и члана 33. КЗ за које их је осудио на казну затвора у
трајању од по једне године, у које им се урачунава време проведено у притвору од
20.12.2014. до 29.04.2015. године и изрекао им је меру безбедности одузимања
предмета на основу одредбе члана 87. и одредбе члана 350. став 5. КЗ и то према
окривљеном П.В.К. ПМВ марке "..."
рег. ознаке ..., један кључ за стартовање возила,
саобраћајна дозвола број ... за ПМВ марке "..."
рег. ознаке ..., мобилни телефон
марке "..."
са две СИМ картице, ... бугарског оператера имеи броја ... и имеи броја
..., мобилни телефон марке "..."
без СИМ картице имеи броја ..., једна новчаница у
апоену од по 10 евра серијског броја X36589803824, једна новчаница у апоену од
10 лева серијског броја А8880104 и три новчанице у апоенима од по 2 лева
серијског броја БЦ9566636, БМ 6282385 и БЧ4382689, а од окривљеног Г.К.Г.
мобилни телефон марке "..."
са СИМ картицом ... бугарског оператера имеи броја ...
и две новчанице у апоенима од по 5 лева, серијског броја Б31779103 и ББ2544605 у
корист буџета и према истима је на основу одредбе члана 88. КЗ изречена мера
безбедности протеривања странаца из земље у трајању од по две године од дана
правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у
време трајања ове мере, док је жалба браниоца окривљених као неоснована
одбијена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости
поднео је заједнички бранилац окривљених П.В.К. и Г.К.Г., адвокат С.Н., због
повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 438. став 1. тачка 11.
и члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане
пресуде преиначи тако што ће окривљене ослободити од оптужбе, односно да исте

укине и предмет врати на поновно суђење и да истовремено одреди да се сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених П.В.К. и Г.К.Г., адвоката С.Н., сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених П.В.К. и Г.К.Г., адвоката С.Н., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране овлашћених лица за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП право окривљеног на подношење захтева, преко свог браниоца, због повреде закона је, по ставу Врховног касационог суда, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Дакле, окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тач. 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Бранилац окривљених побијајући правноснажну пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП истакао је да је иста неразумљива у погледу законских обележја предметног кривичног дела за које су окривљени оглашени кривим и то како у погледу јасног описа радњи извршења кривичног дела у питању тако и у погледу намера окривљених да себи или другом прибаве какву корист.

Потом, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истакао је да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП у вези са којом је навео да правноснажна пресуда уопште не садржи разлоге у погледу кривице окривљених у односу на кривично дело у питању за које су оглашени кривим, а такође да не садржи разлоге везане за одлуку суда да окривљенима изрекне меру безбедности одузимања предмета, а такође да иста не садржи разлоге о изреченој мери безбедности протеривања странаца из земље из члана 88. КЗ.

Даље је навео да је правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП на тај начин што је изрека исте противречна сама себи и разложима пресуде у погледу законских обележја предметног кривичног дела и то квалификаторног елемента кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ која се огледа у омогућавању недозвољеног транзита кроз Републику Србију у већем броју лица – страних држављана, илегалних миграната посебно имајући у виду да је првостепени суд на страни 13 пасус трећи образложења пресуде навео да је из изреке исте изоставио као недоказану радњу кријумчарења миграната, али ову радњу техничком грешком није изоставио из изреке пресуде.

По оцени Врховног касационог суда из изложених навода захтева произилази да се истим оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом у погледу учешћа ових окривљених у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени преко свог браниоца сходно ограничењу његових права правима који у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11. и из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажним пресудама, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости заједничког браниоца окривљених П.В.К. и Г.К.Г., адвоката С.Н., оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.